

Székházigondok a Magyar Rádió zenei együtteseinél

A Magyar Közlöny 2016. évi 108. számában olvasható, miszerint a kormány szeretné fejleszteni és kulturális célra hasznosítani a Magyar Nemzeti Múzeum környezetét képező épületeket, tereket.

A Magyar Rádió volt épületegyütteséből három épület, a Pollack Mihály téri Károlyi-palota (Budapest, Pollack Mihály tér 10.), az Esterházy-palota – amelyben a rádió Márványterme is található – (Budapest, Pollack Mihály tér 4-6.), valamint a Bródy Sándor u. 5-7. szám alatt található úgynevezett Stúdiópalota hasznosításával szeptember 30-ig kell elkészíteni az Új Nemzeti Múzeum koncepcióját.

A Pollack Mihály téren található két másik épületet – a rádió irodaépületét és az üzemépületét – a tervek szerint lebontják. A Nemzeti Múzeum kertjének történelmi rekonstrukciójáról is határoztak, ezeken felül határozat készül a Múzeum parkolási szükségleteinek kielégítését közép- és hosszútávon rendező intézkedési tervről.

A bizonytalanság kora akkor kezdődött el, amikor az addig már amúgy is megnyomórtott, és létszámában csökkentett rádiózenekar (104 főről 86-ra) és énekkar (68 főről 47-re) szinte egyedül maradt a Bródy Sándor utcai épületben. Mert bizony, a közszolgálati televíziók és a rádió összevonása után kísértetkastélyvá változott a Bródy Sándor utca, Pollack Mihály tér, Múzeum utca és Szentkirályi utca által közrefogott nagy terület, melyen hat épület áll, és ezek állapota azóta is egyre romlik. Az archívum maradt még ott, melynek éppúgy nem tudtak helyet biztosítani a Kunigunda utcai komplexumban, mint a zenészeknek, valamint a rádiómúzeum. Magyarán, akik az átszervezést, összevonást, költözést elrendelték, azok nem döntöttek arról, mi legyen ezzel a két műemléki épületet is magában foglaló sok épületből álló nagy területtel, és mi a benne dolgozókkal. Felelős embernek furcsa belegondolni, hogy a Palotanegyed kellős közepén lévő épületegyüttesrel kapcsolatban semmi nyilvánosságra hozott terv nem született, mindenestre a VIII. kerület vezetői sem tudták, mik az elképzelések a vélhetően igen nagy értéket képviselő épületek sorsát illetően. A zenei együttesek tehát ott próbáltak, ahol a korábbi évtizedekben mindig, az énekkari próbateremben, meg a hatos stúdióban. Ám mindenki sejtette, egyszer csak eljön a döntés ideje, és akkor esetleg költözni kell. Aligha szükséges magyarázgatni, hogy a bizonytalanság senkit sem tesz jókedvűvé, és munkájának hatékonyságát sem növeli, de az az

igazság, hogy a Magyar Rádió zenei együttesei az utóbbi tíz esztendőben kénytelenek voltak megszokni a bizonytalanságot. A Zenekar olvasói erről éppen elégszer értesülhettek az elmúlt időszakban, hiszen a rádió zenei együtteseinél védelmében nem egy rangos művész emelt már szót, köztük Vásáry Tamás, Kocsis Zoltán, Kovács János, valamint számos zeneszerző. Az idő pedig haladt. Ám ezekben a napokban változott valami. Arról értesülhettünk, hogy a Magyar Nemzeti Múzeum megkapja a volt Magyar Rádió valamennyi ingatlanát. Ennyi hír jutott el hozzánk. Hogy a zenei együttesekkel és az archívummal (kottatárrostul) mi lesz, arról hivatalosan nem esett szó. Persze nem is eshetett, hiszen a konkrét tervek pár nap alatt értelemszerűen még nem alakulhattak ki. Aztán annyit mégis csak hallottunk, úgy tűnik, az együttesek maradhatnak a helyükön, bár ennek hivatalos megerősítése még nem történt meg.

Közben az Emberi Erőforrások Minisztere szakemberek bevonásával, még augusztusban előterjesztést készített a kormány számára a rádió zenei együttesinek helyzetéről. Ennek tartalma egyelőre nem nyilvános, hiszen a kormány még döntést nem hozott, de annyi már kiszivárgott, hogy a javaslat alkotói leszögezik: „A Magyar Rádió zenei együttesei háromnegyed évszázadnyi fennállásuk alatt a legmagasabb szinten tudták képviselni a magyar zenekultúrát, egyedüli letéteményesei az új magyar alkotások megörökítésének és nép-

Varga Benedek

szerűsítésének.” Úgy folytatják, hogy a méltatlan körülmények tovább nem tarthatók, és számos javaslatot is tesznek. Azon persze nem is lehet és szabad vitatkozni, hogy a közrádiózás mindmáig egyik éltető és szerves része a zenei értékteremtés képessége, az értékes művészeti alkotások megörökítése, közkinccsé tétele, amelynek legfontosabb eszközei a saját, erre a célra specializálódott együttesek. S hogy ennek érdekében mit kell tenni, azt tartalmazza a megoldási javaslatok, melyek egyebek közt érintik a finanszírozási lehetőségeket, a szakmenedzsment feladatait, a működéshez szükséges technikai hátteret (felújított hangszerpark, kottatár, gyakorlóok, próbatermek, stúdiók), továbbá az együttesek